

Lovforslag nr. L 22. Fremsat den 3. oktober 1991 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige afgiftslove

(Gennemførelse af 2. skadesforsikringsdirektiv m.v.)¹⁾

§ 1

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 14. oktober 1988, som senest ændret ved § 27 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, affattes således:

»Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer. Udenlandske forsikringsselskaber, som ikke er etableret her i landet, skal overfor told- og skattevæsenet udpege en herboende repræsentant. Forsikringsselskaber, der er etableret i Danmark, betegnes i det følgende selskaberne.«.

2. I § 2, stk. 2, og i § 4, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne«.

3. I § 5, stk. 1, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne« og »selskabets« til: »repræsentanten eller selskabets«.

4. I § 5, stk. 2, ændres »Et selskabs« til: »Den«.

5. I § 7, stk. 1, ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne« og »selskabernes« til: »selskabernes eller repræsentanternes«.

6. I § 7, stk. 2, ændres »De i selskaberne« til: »Repræsentanterne eller de i selskaberne«.

7. I § 8 ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

8. I § 9, stk. 1, ændres »et selskab« til: »et selskab eller en repræsentant« og 2 steder »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

9. I § 9, stk. 2, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten« og »selskabets« til: »selskabets eller repræsentantens«.

10. I § 9, stk. 3 og 4, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

11. I § 16, stk. 1, ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

§ 2

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 14. oktober 1988, som senest ændret ved § 28 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, affattes således:

»Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte forsikringer. Udenlandske forsikringsselskaber, der ikke er etableret her i landet, skal overfor told- og skattevæsenet udpege en herboende repræsentant. Forsikringsselskaber, der er etableret i Danmark, betegnes i det følgende selskaberne.«.

2. I § 3, stk. 2, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne«.

3. I § 3, stk. 3, ændres »i udlandet« til: »uden for De Europæiske Fællesskabers område«.

4. I § 5 ændres »selskabernes« til: »selskabernes og repræsentanternes«.

5. I § 6, stk. 1, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne« og »selskabets« til: »repræsentanten eller selskabets«.

6. I § 8, stk. 1, ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne« og »selskabernes« til: »selskabernes eller repræsentanternes«.

7. I § 8, stk. 2, ændres »De i selskaberne« til: »Repræsentanterne eller de i selskaberne«.

8. I § 9 ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

9. I § 10, stk. 1, ændres »et selskab« til: »et selskab eller en repræsentant« og »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

10. I § 10, stk. 2, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten« og »selskabets« til: »selskabets eller repræsentantens«.

11. I § 10, stk. 3 og 4, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

12. I § 17 ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

§ 3

I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986, som ændret senest ved lov nr. 391 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 A. Forsikringsdokumenter vedrørende direkte skadesforsikringer, for hvilke risikoen er placeret her i landet, er stempelpligtige, uanset hvor de oprettes.

Stk. 2. Såfremt risikoen efter stk. 1 er placeret i en anden stat, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber, finder § 3 ikke anvendelse.«.

2. I § 4, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »betales her i landet«: », jf. dog § 3 A«.

3. I § 4, stk. 1, ændres nr. 4 og 5 til: »nr. 3 og 4«.

4. I § 4, stk. 2, ændres »nr. 5« til: »nr. 4«.

5. I § 62, stk. 1, indsættes efter nr. 11 som nyt nummer:

»12. Sikkerhedsstillelse udstedt i form af ejerpantebrev som nævnt i lov om forsikringsvirksomhed § 131, stk. 5, og lov om tilsyn med firmapensionskasser § 49, stk. 4. Det er dog en forudsætning, at det enkelte ejerpantebrev er påført en erklæring fra forsikringsselskabet eller pensionskassen om stempelfrihed efter stempelovens § 62, stk. 1, nr. 12. Stempelfriheden ophører, når ejerpantebrevet ophører med at være registreret som nævnt i de anførte bestemmelser.«.

6. Efter § 70 indsættes i kapitel 12:

»§ 70 A. Ved udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet, der ikke er omfattet af § 70, stk. 1, skal den, der udøver virksomheden, overfor told- og skattevæsenet udpege en herboende repræsentant.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 70 finder anvendelse overfor repræsentanten.«.

§ 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. §§ 1 og 2 har virkning fra og med den 1. juli 1992. Eksisterende forsikringer tegnet i andre EF-lande kan fortsættes ud over lovens ikrafttrædelsestidspunkt, selvom selskabet ikke lader sig repræsentere her i landet.

Stk. 3. § 3 har virkning for stempelpligt, der indtræder ved lovens ikrafttræden eller senere. Stempelafgift, der er betalt i anledning af stempelpligt, der efter lov om stempelafgift er indtrådt den 1. juli 1990 eller senere i strid med reglerne i direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988, kan efter ansøgning til Told- og Skatteregion Høje-Taastrup tilbagebetales den, der har betalt stempelafgiften, uden at få den godtgjort fra anden side.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Som følge af EF's 2. skadesforsikringsdirektiv af 22. juni 1988 (88/357/EØF) som ændret ved Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 foreslås ændringer i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer, i lov om afgift af lystfartøjsforsikringer og i stempeloven.

Hovedsigtet med 2. skadesforsikringsdirektiv er, at liberalisere forsikringsmarkedet inden for skadesforsikring. Direktivet åbner mulighed for, at grænseoverskridende tjenesteydelser inden for forsikringsområdet kan præsteres over alt indenfor EF, dvs. at et forsikringsselskab ikke længere behøver at være etableret i det land, hvor det tilbyder sine tjenesteydelser. Forsikringsmarkedet er dog ikke efter 2. skadesforsikringsdirektiv fuldstændig liberaliseret. Denne liberalisering afventer 3. skadesforsikringsdirektiv.

Lovforslaget skal bl.a. sikre, at der ikke diskrimineres mod danske forsikringsselskaber, der ellers kunne komme i den situation, at de skulle betale både dansk stempelafgift og eventuelt tilsvarende afgifter i andre EF-lande, når de forsikrer formuegoder m.v. i et andet EF-land.

Ved det af industriministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om udveksling af forsikrings-tjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed foreslås det bl.a. tilladt, at EF-forsikringsselskaber, der ikke er etableret her i landet, skal kunne tegne ansvarsforsikringer for her i landet registrerede motorkøretøjer m.v. Dette forslag gennemfører de ved Rådets direktiv 90/618/EØF foretagne ændringer i Rådets direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser og om ændring af direktiv 73/239/EØF.

For at sikre motoransvarsafgiftens betaling foreslås det, at de pågældende selskaber overfor told- og skattevæsenet skal udpege en herboende repræsentant. Repræsentanten pålægges med dette formål de

samme pligter med hensyn til afgiftens angivelse og indbetaling til told- og skattevæsenet, som i dag påhviler de her i landet etablerede selskaber. Ifølge en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen til direktivet er der mulighed herfor.

I medfør af en bestemmelse i loven om afgift af lystfartøjsforsikringer er det bestemt, at den, der forsikrer et her i landet hjemmehørende lystfartøj hos et ikke her i landet etableret selskab, selv skal betale afgiften. For at styrke kontrollen med afgiftens betaling foreslås ovennævnte ordning med en herboende repræsentant indført også på denne lovs område.

Forslaget til ændring af stempeloven i anledning af det nævnte EF-direktiv omfatter enhver form for direkte skadesforsikring, mens 2. skadesforsikringsdirektiv kun omfatter nogle særlige kategorier, jf. bemærkningerne nedenfor til § 3, nr. 1 og 2. Disse forslag vedrører ikke livsforsikrings- og genforsikringsvirksomhed.

Endvidere foreslås det i stempeloven at fritage ejerpantebreve for stempelafgift, når de anvendes som sikkerhedsstillelse for visse hensættelser vedrørende livs- og pensionsforsikringer.

På længere sigt er det planen at sammenskrive stempelovens bestemmelser om forsikringsafgifter med lov om afgift af motoransvarsforsikring og lov om afgift af ansvarsforsikring af lystfartøjer til en fælles lov om disse afgifter af forsikringer. Dette vil mest hensigtsmæssig kunne ske i forbindelse med en samlet revision af stempeloven.

Lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. og lov om afgift af lystfartøjsforsikringer er senest ændret ved lov nr. 825 af 19. december 1989, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 66, 336, 3348, 3741; tillæg A,143; tillæg B,113; tillæg C, 32.

Stempeloven er senest ændret ved lov nr. 391 af 6. juni 1991, jf. Folketingstidende 1990-91, sp. 5079, 5362, 6806, 7178; tillæg A,4479; tillæg B,1433; tillæg C, 815.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene om ændring af lov om afgift af ansvarsforsikringer af motorkøretøjer og lov om afgift

af lystfartøjsforsikringer forventes ikke at have provenumæssige virkninger og medfører ikke éngangsudgifter eller større driftsudgifter for told- og skattevæsenet.

Forslaget om ændring af stempeloven skønnes på den ene side at medføre et provenutab som følge af, at danske forsikringselskaber ikke længere pålægges stempelafgift, når de tegner direkte skadesforsikring i et andet EF-land. På den anden side antages forslaget at medføre et merprovenu som følge af dansk stempelpligt, når udenlandske forsikringselskaber tegner direkte skadesforsikring her i landet. Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for at skønne over de beløbsmæssige størrelser af de nævnte provenubevægelser, der dog må antages at være af forholdsvist begrænset størrelsesorden. Statens udgifter til tilbagebetaling af den for meget betalte stempelafgift, jf. forslagens § 4, stk. 3, antages at være af yderst begrænset størrelse.

Ifølge oplysninger fra branchen er der ikke udstedt ejerpantebreve i fast ejendom til dækning af forsikringshensættelser i de seneste år. Forslaget om at ophæve stempelafgiften ved tinglysning af de pågældende ejerpantebreve skønnes ikke at medføre noget egentligt provenutab, for så vidt stempelfriheden kan antages at være en forudsætning for, at fast ejendom vil blive anvendt til sikkerhedsstillelse.

Den administrative merbelastning ved ordningen må anses for at være begrænset. Forslaget skønnes iøvrigt ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 og 2

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Efter de hidtidige regler har danske forsikringselskaber som hovedregel skullet erlægge stempelafgift her i landet, når de forsikrede udenlandske formuegoder eller personer. Stempelpligten indtrådte ved forsikringsdokumentets oprettelse.

Bestemmelserne i 2. skadesforsikringsdirektivs artikel 25 fastslår, at der kun må opkræves indirekte skatter og lignende afgifter i det EF-land, hvor risikoen er beliggende.

Det foreslås derfor at ændre stempeloven således, at stempelpligten for forsikringsdokumenter vedrørende direkte skadesforsikringer indtræder ved dokumentets oprettelse, når risikoen er placeret her i

landet. Stempelpligten indtræder uanset hvor dokumentet oprettes.

Forslaget omfatter samtlige forsikringsdokumenter vedrørende skadesforsikringer, dvs. også forsikringsdokumenter, der ikke er omfattet af 2. skadesforsikringsdirektiv. Direktivet omfatter således bl.a. ikke ansvarsforsikringer i forbindelse med atomkraftrisici og farmaceutiske produkter. Forslaget omfatter dog ikke forsikringsdokumenter vedrørende livsforsikring og genforsikring.

Forslaget medfører både en begrænsning og en udvidelse af den hidtidige stempelafgiftspligt. Begrænsningen består i, at der ikke længere skal betales stempelafgift, når risikoen for et forsikringsdokument vedrørende en skadesforsikring, der underskrives her i landet, ligger i et andet EF-land. Udvidelsen består i, at der for samtlige forsikringsdokumenter vedrørende skadesforsikringer, hvor risikoen er her i landet, skal betales stempelafgift, dvs. at det er uden betydning, i hvilket land de oprettes.

Ved udtrykket »risikoen er placeret her i landet« forstås, jf. direktivets artikel 2 d, som hovedregel

- for *juridiske personer*, at virksomheden er beliggende her i landet,

- for *fysiske personer*, at forsikringstageren har sin faste bopæl her i landet.

Herfra gælder der efter direktivet navnlig følgende undtagelser

- for så vidt angår *fast ejendom* og *indbo*, at det forsikrede er placeret her i landet,

- for *transportmidler*, at de er registrerede her i landet,

- for *rejseforsikringer* som hovedregel, hvor forsikringstageren har indgået aftalen.

Med forslagens § 3, nr. 2, ændres stempelovens § 4, stk. 1, nr. 2, således at der ikke indtræder stempelpligt i de tilfælde, hvor et forsikringsdokument er fritaget for stempelafgift efter de foreslåede bestemmelser i stempelovens § 3 A.

Til nr. 3 og 4

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 5

Efter Lov om forsikringsvirksomhed (LFV) og Lov om tilsyn med firmapensionskasser (FPL) skal livsforsikringselskaber, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser føre et register over aktiver, der modsvarer de forsikringsmæssige hensættelser. De registrerede aktiver tjener i tilfælde af økonomisk sammenbrud udelukkende til fyldestgørelse af de berørte forsikringstagere.

Som betingelse for, at fast ejendom kan medgå til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser fast-

F. t. l. vedr. forskellige afgiftslove

sætter Lov om forsikringsvirksomhed og Lov om tilsyn med firmapensionskasser, at der skal registreres et tinglyst ejerpantebrev.

På grund af de hermed forbundne stempeludgifter har branchen i de senere år ikke udstedt sådanne ejerpantebreve som sikkerhedsstillelse for de forsikringsmæssige hensættelser. I stedet er efter det oplyste anvendt sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer.

Begrundet i ovennævnte samt det forhold, at de omhandlede ejerpantebreve ikke er udtryk for en øget gældsætning, som det normalt er tilfældet ved udstedelse af ejerpantebreve, fritages efter lovforslaget disse ejerpantebreve for stempelafgift.

Formålet med bestemmelsen er således at give en øget mulighed for at lade fast ejendom medgå til afdekning af de forsikringsmæssige hensættelser.

Efter forslaget fritages ejerpantebreve som nævnt i Lov om forsikringsvirksomhed § 131, stk. 5, og Lov om tilsyn med firmapensionskasser § 49, stk. 4. Det er dog en forudsætning, at det enkelte ejerpantebrev er påført en erklæring fra forsikringsselskabet eller pensionskassen om stempelfrihed efter stempelovens § 62, stk. 1, nr. 12. Stempelfriheden ophører, når ejerpantebrevet ophører med at være registreret som nævnt i de anførte bestemmelser.

Til nr. 6

Ifølge en erklæring fra Rådet og Kommissionen til artikel 25 i 2. skadesforsikringsdirektiv kan en medlemstat kræve, at der udpeges en repræsentant, der har bopæl i den pågældende medlemstat.

De foreslåede bestemmelser i stempelovens § 70 A indsættes for at skabe en ligestilling mellem danske og udenlandske forsikringsselskaber, der er etableret her i landet, og de udenlandske selskaber, der

ifølge direktivet får mulighed for at tilbyde deres tjenesteydelser her i landet, uden at være etableret her.

Efter stempelovens § 70 kan danske og udenlandske forsikringsselskaber etableret her i landet afregne stempelafgiften uden at stemple det enkelte dokument.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 70 A indsættes en lignende bestemmelse for udenlandske selskaber, der ønsker at yde grænseoverskridende tjenesteydelser på forsikringsområdet. Det er dog en forudsætning, at disse selskaber overfor told- og skattevæsenet udpeger en herboende repræsentant, som repræsenterer selskabet m.v. overfor de danske skatte- og afgiftsmyndigheder.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås dog, at ændringerne i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. og lov om afgift af lystfartøjsforsikringer har virkning fra og med den 1. juli 1992, hvilket er samtidig med den foreslåede ikrafttrædelse af loven om ændring af lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesvirksomhed.

Endvidere foreslås, at ændringerne i stempeloven har virkning fra og med lovens ikrafttræden. 2. Skadesforsikringsdirektiv skulle have været gennemført i dansk ret, således at bestemmelserne i direktivet skulle finde anvendelse senest fra den 1. juli 1990. Det foreslås derfor, at stempelafgift, der siden er betalt i strid med direktivets regler efter ansøgning til Told- og Skatteregion Høje-Taastrup, kan tilbagebetales den, der har betalt stempelafgiften, og som ikke har fået den godtgjort fra anden side.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 14. oktober 1988, som senest ændret ved § 27 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, affattes således:

»Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer. Udenlandske forsikringsselskaber, som ikke er etableret her i landet, skal overfor told- og skattevæsenet udpege en herboende repræsentant. Forsikringsselskaber, der er etableret i Danmark, betegnes i det følgende selskaberne.«.

§ 2. Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer, i det følgende betegnet som selskaberne.

2. I § 2, stk. 2, og i § 4, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne«.

§ 2. ---

Stk. 2. Selskaberne skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet, der udsteder et bevis for registreringen.

§ 4. Selskaberne skal føre et regnskab over præmieindtægterne for de afgiftspligtige forsikringer, der kan danne grundlag for opgørelse af det i hver måned opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse.

3. I § 5, stk. 1, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne« og »selskabets« til: »repræsentanten eller selskabets«.

§ 5. Selskaberne skal efter udgangen af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til toldvæsenet angive størrelsen af den afgiftspligtige præmieindtægt og afgiften heraf for den forløbne måned fordelt på de i § 3 nævnte afgiftssatser. Angivelsen skal være underskrevet af selskabets ansvarlige ledelse.

4. I § 5, stk. 2, ændres »Et selskabs« til: »Den«.

§ 5 ---

Stk. 2. Et selskabs afgiftspligtige præmieindtægt i en måned omfatter de præmier, herunder a conto-præmier, der forfalder til betaling i den pågældende måned. Præmier, der godtgøres forsikringstagerne eller afskrives som uerholdelige, fradrages i den afgiftspligtige præmieindtægt i den måned, hvor tilbagebetalingen eller afskrivningen finder sted.

5. I § 7, stk. 1, ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne« og »selskabernes« til: »selskabernes eller repræsentanternes«.

§ 7. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af selskaberne, og til at efterse selskabernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

6. I § 7, stk. 2, ændres »De i selskaberne« til: »Repræsentanterne eller de i selskaberne«.

§ 7. ---

Stk. 2. De i selskaberne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

7. I § 8 ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

§ 8. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele toldvæsenet enhver oplysning til brug ved toldvæsenets registrering af selskaberne og kontrollen med afgiftens betaling.

8. I § 9, stk. 1, ændres »et selskab« til: »et selskab eller en repræsentant« og 2 steder »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

§ 9. Såfremt det konstateres, at et selskab har afgivet urigtig angivelse efter § 5, således at selskabet har betalt for lidt i afgift, afkræves selskabet det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

9. I § 9, stk. 2, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten« og »selskabets« til: »selskabets eller repræsentantens«.

§ 9. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet, ikke opgøres på grundlag af selskabets regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

10. I § 9, stk. 3 og 4, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

§ 9. ---

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 37 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat overfor toldvæsenet senest 4 uger efter, at selskabet er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af selskabet, dog mindst 50 kr.

11. I § 16, stk. 1, ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

§ 16. Præmien for ansvarsforsikringer kan af selskaberne forhøjes med afgiften.

§ 2

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 14. oktober 1988, som senest ændret ved § 28 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, affattes således:

»Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte forsikringer. Udenlandske forsikringsselskaber, der ikke er etableret her i landet, skal overfor told- og skattevæsenet udpege en herboende repræsentant. Forsikringsselskaber, der er etableret i Danmark, betegnes i det følgende selskaberne.«

§ 3. Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte forsikringer, i det følgende betegnet som selskaberne.

2. I § 3, stk. 2, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne«.

§ 3. ---

Stk. 2. Selskaberne skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet, der udsteder et bevis for registreringen.

3. I § 3, stk. 3, ændres »i udlandet« til: »uden for De Europæiske Fællesskabers område«.

§ 3. ---

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der skal svares afgift af den, der i udlandet forsikrer et her i landet hjemmehørende lystfartøj.

4. I § 5 ændres »selskabernes« til: »selskaberne og repræsentanternes«.

§ 5. Størrelsen af forsikringssummerne for de afgiftspligtige forsikringer med oplysning om præmiernes dækningsperiode skal fremgå af selskabernes regnskaber.

5. I § 6, stk. 1, ændres »Selskaberne« til: »Selskaberne og repræsentanterne« og »selskabets« til: »repræsentanten eller selskabets«.

§ 6. Selskaberne skal efter udgangen af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til toldvæsenet angive størrelsen af de forsikringssummer og afgiften heraf for de forsikringer, hvis præmie forfalder til betaling i den pågældende måned. Angivelsen skal indeholde oplysning om præmiernes dækningsperiode. Afgiften af forsikringssummen beregnes forholdsmæssigt for den samme periode, som den forfaldne forsikringspræmie vedrører. Angivelsen skal være underskrevet af selskabets ansvarlige ledelse.

6. I § 8, stk. 1, ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne« og »selskabernes« til: »selskabernes eller repræsentanternes«.

§ 8. Toldvæsenet er berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af selskaberne og til at efterse selskabernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

7. I § 8, stk. 2, ændres »De i selskaberne« til: »Repræsentanterne eller de i selskaberne«.

§ 8. ---

Stk. 2. De i selskaberne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

8. I § 9 ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

§ 9. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele toldvæsenet enhver oplysning til brug ved toldvæsenets registrering af selskaberne og kontrollen med afgiftens betaling.

9. I § 10, stk. 1, ændres »et selskab« til: »et selskab eller en repræsentant« og »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

§ 10. Såfremt det konstateres, at et selskab har afgivet urigtig angivelse efter § 6, således at selskabet har betalt for lidt i afgift, afkræves selskabet det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

10. I § 10, stk. 2, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten« og »selskabets« til: »selskabets eller repræsentantens«.

§ 10. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet, ikke opgøres på grundlag af selskabets regnskaber, kan toldvæsenet foretage en skønmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

11. I § 10, stk. 3 og 4, ændres »selskabet« til: »selskabet eller repræsentanten«.

§ 10. ---

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 37 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for toldvæsenet senest 4 uger efter, at selskabet er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned i hvilken beløbet skal betales af selskabet, dog mindst 50 kr.

12. I § 17 ændres »selskaberne« til: »selskaberne eller repræsentanterne«.

§ 17. Præmien for de afgiftspligtige forsikringer kan af selskaberne forhøjes med afgiften.

§ 3

I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986, som ændret senest

ved lov nr. 391 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 A. Forsikringsdokumenter vedrørende direkte skadesforsikringer, for hvilke risikoen er placeret her i landet, er stempelpligtige, uanset hvor de oprettes.

Stk. 2. Såfremt risikoen er placeret i en anden stat, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber, finder § 3 ikke anvendelse.«.

2. § 4, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »betales her i landet«: », jf. dog § 3 A«.

3. I § 4, stk. 1, ændres nr. 4 og 5 til: »nr. 3 og 4«.

4. I § 4, stk. 2, ændres »nr. 5« til: »nr. 4«.

§ 4. Følgende dokumenter er dog stempelpligtige, uanset om de omfattes af § 3:

1. ---

2. Forsikringsdokumenter, der angår formuegoder her i landet eller personer, der er hjemmehørende her, medmindre det af dokumentet fremgår, at ingen del af præmien skal betales her i landet.

3. (ophævet)

4. Accepterede vekslers, når acceptanten er hjemmehørende her i landet og vekslens skal betales her.

5. Dokumenter, som tinglyses her i landet, eller på grundlag af hvilke der iøvrigt foretages indførsel i et offentligt register her i landet.

Stk. 2. For de under nr. 5 nævnte dokumenter indtræder stempelpligten ved tinglysningen eller registreringen.

Stk. 3. ---

5. I § 62, stk. 1, indsættes efter nr. 11 som nyt nummer:

»12. Sikkerhedsstillelse udstedt i form af ejerpantebrev som nævnt i Lov om forsikringsvirksomhed § 131, stk. 5, og Lov om tilsyn med firmapensionskasser § 49, stk. 4. Det er dog en forudsætning, at det enkelte ejerpantebrev er påført en erklæring fra forsikringsselskabet eller pensionskassen om stempelfrihed efter stempelovens § 62, stk. 1, nr. 12. Stempelfriheden ophører, når ejerpantebrevet ophører med at være registreret som nævnt i de anførte bestemmelser.«.

§ 62. Stempelfri er dokumenter om

1)

6. Efter § 70 indsættes i kapitel 12:

»§ 70 A. Ved udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet, der ikke er omfattet af § 70, stk. 1, skal den, der udøver virksomheden, overfor told- og skattevæsenet udpege en herboende repræsentant.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 70 finder anvendelse overfor repræsentanten.«.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 88/357/EØF af 22. juni 1988 som ændret ved Rådets direktiv nr. 90/618/EØF af 8. november 1990.